

BORZOI

Russkaya Psovaya Borzaya
Borzoï – Russian Hunting Sighthound
Oprindelsesland: Rusland

Anvendelse: En jagende mynde, der anvendes både til væddeløb og coursing. Borzoï er en jagende mynde, der mest bruges til hare- og rævejagt. Den anvendes mindre til ulvejagt. Den forener høj aktivitet med udholdenhed og evnen til omgående at angribe vildtet med dødelig udgang til følge. Bliver med succes brugt til både væddeløb og coursing.

Klassifikation: FCI Gruppe 10 (Mynder)
Sektion 1 (Langhårede mynder)
Uden brugsprøve

Historie: Historien om Borzoï'en går tilbage til det 15. århundrede, hvor den mongolske invasion fandt sted. Tatarerne holdt mynder af arabisk oprindelse – Koutsi, hvorimod de russiske jægere ikke kendte til mynder. Når de gik på jagt, brugte de usædvanligt stærke hunde – kaldet Loshaya Dogs. Disse hunde var i stand til at fange og dræbe råvildt og selv elge. Krydsninger mellem Koutsi og Loshaya blev prototypen på en Borzoï. Denne nye race var afbilledet på en bønnebog tilhørende Grand Prince Vasily 3. Han var far til Ivan den Grusomme. I det 16. og 17. århundrede tilførtes nyt blod fra Polsky Chart (Polsk Greyhound). Dette gav efterkommerne et mere ædelt udseende. Da racen voksede i antal, voksede også hundenes berømmelse – endog uden for Det Russiske Kejserriges grænser. Indkrydsning af den store, stærke og skarpe skæggede Klock – Courland Mynde – udviklede Borzoïen yderligere.

Efterkommerne var hunde uden skæg med en lang og fin pels. De blev begyndelsen til "Gustopsovy" Borzoi- typen. På samme tid tilførtes også blod fra greyhounds. Herved opstod "Chistopsovy" Borzoi-typen. Senere anvendtes Bjergmynder (Gorsky) og Krimske Mynder. Disse hunde var kendt for deres udholdenhed.

Nutidens Borzoi er resultatet af dette blandede avlsprogram. Årvågenheden, smidigheden og hurtigheden, forfølgelsen af vildtet, evnen til at reagere hurtigt som lynet og omgående angribe vildtet dødeligt, dens grusomhed og mod er alle egenskaber, der viste sig at være nyttige ved jagt i mindre og uvejsomt terræn. Med succes blev Borzoien også brugt til jagt på stepperne. Her skulle den være i stand til at arbejde over lange distancer. I det 18. og 19. århundrede udvikledes en jagtform, hvor store flokke af mynder og støvere deltog. Rytterne red på specielle heste – "hunters". I denne jagtform kunne flere hundrede hunde deltage – forskellige i udseende og med forskellige jagtevner. Pershino-jagten, der blev ledet af Storhertug Nikolai Nikolaevich, var især berømt for hundenes særlige skønhed, deres fart og jagtiver.

Den første kongres for elskere af racen blev afholdt i 1874. Allerede i 1888 udgav The Moscow Hunting Society den første Borzoi-standard, hvor racens type endelig blev fastlagt. Forfatteren af denne standard var N.P. Yermolov. Denne standards grundlæggende principper er stadig gældende på trods af de forandringer, der blev lavet i det 20. og 21. århundrede – i 1925, 1939, 1951, 1963, 1969, 1980, 1993, 1995 og 2006.

- Helhedsindtryk:** En hund med aristokratisk fremtræden, stor, tør og stærk, harmonisk i sin bygning, temmelig højbenet og ret smal i kroppen. Let langstrakt. Tæverne er længere end hannerne. Huden er tynd, elastisk og uden rynker. Musklerne er tørre, langstrakte og veludviklede. Knoglerne er stærke – men ikke tunge.
- Proportioner:**
- Hos hanner er **mankehøjden** den samme som højden ved krydsets højeste punkt eller 1 til 2 cm mere.
 - Hos tæver er disse to mål lige store.
 - **Mankehøjden** skal være en smule mindre end kropslængden.
 - Brystdybden måler tilnærmelsesvis det halve af **mankehøjden**.
 - Længden af næsepartiet – fra stop til næsespids – er lidt større end afstanden fra stop til nakkeknude.
- Temperament:** En Borzoi har et stilfærdigt og harmonisk væsen. Ved synet af et bytte er reaktionen tydelig.
- Typiske gangarter: Før vildtet spores – langsomt trav og endda gang. I jagt på vildt – fuld galop.
- Holdningen over for mennesker er neutral til venlig.
- Hoved:** Aristokratisk, langt og smalt i balance med helheden. Hovedet er så tørt, at de store blodårer ses under huden. Set fra siden danner hovedets overside en lang let konveks linie. Øjenbrynsbuerne og kindbensbuerne er ikke fremtrædende.
- Skalle:** Set ovenfra smal og aflang af oval form. Set i profil næsten flad. Nakkeknuden er tydelig.
- Stop:** Næsten ikke synligt
- Næse:** Stor og altid sort – uanset pelsfarven. Den rækker tydeligt frem foran underkæben.

- Næseparti:** Langt, tørt og udfyldt i hele sin længde. Det er lige eller let faldende med en let bue nær næsespidsen. Længden af næsepartiet – fra stop til næsespids – er lidt større end afstanden fra nakkeknude til stop.
- Læber:** Tynde, stramme og tæt sluttende. De er sorte uanset pelsfarven.
- Kæber, bid:** Hvide og stærke tænder. Fortænderne sidder tæt sammen. Hjørnetænderne har ikke for stor indbyrdes afstand. Saksebid. Tangbid er tilladt – men ikke ønskelig. Komplet tandsæt. Mangel på M3 og 1 eller 2 P1 er acceptabel.
- Kinder:** Flade – ikke fremtrædende
- Øjne:** Store og mandelformede, mørkebrune til brune. Øjenlågene er tætsluttende med mørke kanter.
- Ører:** Små, tynde og bevægelige, ansat tæt sammen over øjenhøjde og rettet bagud mod nakken. De er dækket af korte hår. Ørespidsene når næsten sammen og bæres tætliggende langs med halsen. Når hunden er opmærksom, rejses ørebrusken, og spidserne vender så ud til siden eller fremad. Af og til kan et eller begge ører rejses som en hests ører.
- Hals:** Lang, tør og muskuløs. Den er let buet og oval med en anelse flade sider. Den er moderat høj ansat.
- Krop:**
- Overlinje:** Forløber i en blød bue
- Manke:** Ikke fremtrædende
- Ryg:** Bred, muskuløs og smidig. Meget bevægelig
- Lænd:** Temmelig lang, buet, muskuløs og bred. Sammen med ryggen danner den en blød bue, der er mere udtalt hos hanner end hos tæver. Buens højeste punkt ligger på midten – omkring 1. og 2. lændehvirvel.
- Kryds:** Langt, bredt og moderat faldende. Bredden af krydset – målt mellem de to hofteben – må ikke være under 8 cm.
- Bryst:** Med ovalt tværsnit – ikke smalt, men dog ikke bredere end krydset. Det når næsten ned i albuehøjde. Set fra siden er forbrystet en anelse fremtrædende og placeret næsten i niveau med skulderspidsen. Ved skulderpartiet er brystkassen temmelig flad, men bliver gradvis bredere mod de falske ribben. De falske ribben er tydeligt afkortede.
- Underlinje:** Brat optrukken mod bugen
- Hale:** Segl- eller sabelformet, tynd og lang med en tæt og overdådig pels. Hvis den føres fremefter mellem bagbenene, skal den kunne nå op til hoftebenet. Når hunden står naturligt, hænger halen nedad. I bevægelse løftes den – dog ikke højere end ryglinjen.
- Lemmer:**
- Forpart:** Forbenene er tørre og muskuløse, set forfra fuldkommen lige og parallelle. Skuldermuskulaturen er veludviklet. Højden af forbenene fra albuen til jorden svarer til den halve **mankehøjde** eller lidt mere.
- Skuldre:** Lange og skråtliggende skulderblade
- Overarm:** Moderat skråtstillet og lang. Der er en tydelig vinkel mellem skulderblad og overarm
- Albuer:** Ligger parallelt med kroppens midterplan eller er svagt udadrejede (når hunden er i terrænet)

- Underarm: Tør og lang med ovalt tværsnit. Set forfra smal – men bred set fra siden. Tilslutningen til albuen er stærk.
- Mellemhånd: Temmelig lang og let skråtstillet
- Forpoter: Tørre og smalle af lang oval form (harepoter). Tæerne er lange, hvælvede og tætsluttende. Kløerne er lange og stærke. De berører jorden.
- Bagpart:** Tør, benet og muskuløs. Velvinklet. Set bagfra er stillingen lige og parallel – en anelse bredere end fronten. I naturlig stilling er bagbenene placeret let bagud. En lodret linje fra sædebensknuden skal berøre den forreste kant af hasen og mellemfoden. Alle leddene er velvinklede. Bagpartens muskulatur er særdeles veludviklet – især på overlåret.
- Overlår: Langt og stærkt
- Underlår: Langt og af næsten samme længde som overlåret
- Haseled: Bredt og tørt med et veludviklet hælben
- Mellemfod: Kort og lige, placeret lodret
- Bagpoter: Tørre og smalle af lang oval form (harepoter). Tæerne er lange, hvælvede og tætsluttende. Kløerne er lange og stærke. De berører jorden.
- Bevægelse:** I hverdagen er den typiske bevægelse et langt, frit og ubesværet trav. Når hunden jager er bevægelsen en vild galop.
- Hud:** Tynd og elastisk, tætliggende uden rynker
- Pels:**
- Hårlag: Lang, blød, silkeagtig og let. Bølget eller danner lange krøller. Små krøller er tilladt. Pelsen har forskellig længde på de forskellige steder af kroppen. På hovedet, ørerne og på indersiden af benene er pelsen meget kort og tætliggende. På hals og ryg er pelsen længere og ofte bølget. På ydersiden af lårene og på siderne er den kortere og kan danne fine krøller. Gehængen er temmelig langt og skinnende. Gehængen findes på halsen (danner en krave), på den nederste del af brystet og på bugen, på bagsiden af forbenene og på lårene. Gehængen findes også på den nederste del af halen. Ved haleroden er krøller almindelige.
- Farve: Hvid. Lys farve i forskellige nuancer (rød/fawn, grå/fawn, sølv/fawn, lys farve med lys grå nuance). Lys rød eller lys grå ved hårroden – grundfarven er mørkere rød eller grå. Rød med sort overlay – ofte kombineret med et mørkt næseparti (zobel). Grå (fra askegrå til gulgrå), brindle (lys, rød eller grå grundfarve med mørke striber – som mønstret på marmor), rød, sort og overgangsfarver mellem rød eller sort. Alle farver kan være ensfarvede, plettede eller med tan-aftegninger. Det er typisk, at alle farverne har tendens til at bliver lysere mod pelsens spidser. Enhver farve fra hvid til sort uanset kombinationen er acceptable. Undtaget er: Brun, blå, isabella (lilla) og nuancer af disse farver – f.eks. fortyndede farver, hvor hunden ikke har sort næse.
- Størrelse:**
Ønskelig mankehøjde:	Hanner	75-85 cm
	Tæver	68-78 cm
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende og dens evne til at udføre sit traditionelle arbejde.

- Over- eller understørrelse på 2 cm i forhold til det i standarden nævnte.
- Længden af kroppen mere end 10% større end **mankehøjden** eller mindre end 5% større end **mankehøjden**.
- Øjnene ikke store nok, for dybtliggende, for runde, lyse øjne (alle nuancer af hasselnød)
- Små tænder, mellemrum mellem tænderne, mangel på 1 eller 2 PM2, mangel på 1 eller flere fortænder – på grund af skade – hvis biddet er korrekt.
- Overlinjen ikke blødt hvælvet, for fremtrædende manke, buen ikke symmetrisk, overlinjens højeste punkt ligger tydeligt for tæt på krydset.
- Bugen utilstrækkelig optrukket, ser ud som en pung, er for løs
- Halen en smule kort, for højt båret, svinger ud til siden, krøllet halespids
- For mange pletter på kroppen af samme farve som grundfarven.
- For lige, ulden, mat og pjusket pels, tynde frynser og gehæng, manglende gehæng, pelsen af samme længde over hele kroppen, pelsen for hård efter fældning.

Alvorlige fejl:

- Uædelt hoved med løs tyk hud, hængende læber. Set i profil er næsepartiet brat afskåret pga. for svagt fremtrædende næse, meget udtalt stop
- Afbleget (ikke mørk nok) næse, øjenrande eller læber hos alle farvevarianter. Delvis upigmenteret (lyserød) næse, læber og øjenrande (uden tegn på skader)
- Små øjne, gule, svagtsynet, blinkhinden for synlig
- Mangel på tænder, der ikke er nævnt under "Fejl"
- Ørerne lavtansatte, ikke tætsiddende og båret nedad langs nakken, for bredt ansatte, for store, tykke, tunge og grove med for hård ørebrusk. Rundede spidser
- Kroppens længde mere end 12% over **mankehøjden** eller mindre end 3% over **mankehøjden**. Over- eller understørrelse på mere end 2 cm
- Halsen højt eller for lavt ansat. Rundt tværsnit
- Faldende overlinje fra en tydelig markeret manke mod haleroden. Udtalt karperyg. Lige ryg hos hanner
- Lænden smal, kort eller for lang (lændens længde er den samme som ryggens længde), lige
- Bugen ikke opkneben
- Fronten tung med runde knogler
- Runde eller flade kødfulde poter, spredte tæer
- Kort tyk hale uden gehæng
- Tydelige pletter på kroppen af anden farve end grundfarven, pelsens farve bliver ikke lysere mod spidserne.
- Rigelig pels på hele kroppen, for meget underuld, grov, hård og stiv pels uden for fældeperioden, manglende gehæng

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Farve: Brun (omfattende kakao, kaffe og chokolade), blå, isabella (lilla), fortyndede farver hvor næsefarven er andet end sort.

- Total pigmentmangel (lyserød) på næse, øjenlåg og læber
- Øjne: Alle nuancer af grå, grøn og blå. Forskelligt farvede øjne
- Tænder: Overbid, underbid, skævt bid. Manglende fortænder, hvis de sidder for tæt. Mindst 1 manglende hjørnetand – hvis den ikke er brækket. Hjørnetænderne i over- og underkæben lukker ikke korrekt sammen. Kæberne lukker ikke sammen.
- Lemmer: Koder over. Tilstedeværelse af vildkløer. *NB: Det er forbudt at fjerne vildkløer i Danmark.*
- Hale: Proptrækker-krøllet, haleknæk (sammenvoksede hvirvler), kuperet hale – selv delvis

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 5. NOVEMBER 2019

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2024

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i SEPTEMBER 2021 ☒ ☒ ☒

Anatomiske træk

